

Arrest

**nr. 342 960 van 17 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 11 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Inzake dit verzoek beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 22 januari 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaanse staatsburger afkomstig uit het dorp [N. Q.], in het Kot district in Nangarhar, bent u Pashtoun en behoort u tot de wahabitische gemeenschap.

Uw maternale oom had in uw dorp voor u een winkel geopend waarin u werkte. Op een dag werden er twee zakken geleverd in uw winkel, deze zakken zaten vol kogels. U bent naar het districtshuis gegaan zonder de zakken want u had schrik dat deze zouden ontploffen. De mensen van het districtshuis zijn naar uw winkel gekomen en er is een gevecht uitgebroken waarbij slachtoffers vielen.

Een neef van u langs vaderszijde, [L.], werkte gedurende zes of zeven maanden voor het Afghaanse leger voor hij werd vermoord tijdens zijn dienst. U kon niet zeggen wanneer dit exact gebeurde. De begrafenis voor uw neef is doorgegaan in uw dorp, ondanks protest van de taliban, en tijdens de begrafenis zijn er drie talibanleden langsgekomen die uw vader ervan beschuldigden een spion te zijn van Daesh. Uw vader, die net als u het salafisme aanhangt, was de imam van het dorp. Uw vader werd een week na de begrafenis ontvoerd, en tot op heden heeft u niets van hem vernomen.

Na de ontvoering van uw vader is een paternale oom, [K.], zich gaan aanmelden bij de Afghaanse Lokale Politie. [K.] is ook tijdens zijn dienst vermoord. Zijn lijk werd zonder hoofd teruggebracht naar het dorp.

Het overlijden van uw paternale neef en oom, alsook de verdwijning van uw vader, zorgde ervoor dat de dorpingen u aanspraken en vertelden dat u wraak moest nemen voor wat er allemaal was gebeurd. Er werd hierdoor ook met u gelachen en er werd gezegd dat u geen eer had. U overwoog om lid te worden van Daesh om langs deze weg meer informatie te verkrijgen over uw vader, maar uw moeder verbood u om lid te worden van deze groepering.

Tevens is na het overlijden van uw familieleden brand gesticht in uw winkel, waarbij deze helemaal afbrandde.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 11 juli 2022.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: de badge uit het opvangcentrum van [M.], drie badges en kaarten, tien werkdocumenten van uw familieleden, zeven taskara's en drie foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Voorafgaand dient opgemerkt te worden dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 6 april 2005, wat wilt zeggen dat u verklaarde zeventien jaar oud te zijn op het moment van uw registratie (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming en fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 11.07.2022). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de FOD Justitie werd betekend op datum van 10 augustus 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoont dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'Op basis van het voorgaande onderzoek is bovengenoemde ouder dan 18 jaar, vermoedelijk 20.09 jaar met een standaarddeviatie van 1.54 jaar'. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Hoewel gebleken is dat u ouder bent dan hetgeen u bij aanvang beweerde, verklaarde u tijdens het onderhoud op het CGVS dat u zich hield aan de leeftijd genoteerd op uw taskara en zei u dat u minderjarig was omdat u een opvangplaats wenste te verkrijgen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 d.d. 18.08.2023, hierna CGVS 1, p. 4 & 5). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat er van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen

te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek.

Er dient evenwel opgemerkt te worden dat u op het interview bij uw registratie voor verzoek om internationale bescherming sterk andersluidende verklaringen heeft afgelegd over de feiten die zouden hebben geleid tot uw vertrek uit uw land van herkomst (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming en fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 11.07.2022). In dit eerste interview stelde u dat u vanwege de taliban bent moeten vertrekken omdat er twee mensen een tas met kogels in uw winkel hadden gelegd. Nadat u agenten van het district had ingelicht werd u bedreigd door de taliban. U ontsnapte uit het huis van uw maternale oom en hij organiseerde uw vertrek uit uw land van herkomst. In uw interview bij de DVZ stelde u dan weer dat: 'Mijn neef langs vaders zijde, [L. K.], werkte in het leger. Hij werd gedood tijdens een conflict met de taliban. De taliban verbood ons om mijn neef te begraven en mijn vader is kwaad geworden op de taliban. +- 1 week later is de taliban gekomen en hebben ze mijn vader ontvoerd. Sindsdien hebben wij geen nieuws over hem. Daarna werd mijn oom [Q.] gedood door de taliban. Hij werkte voor de lokale politie en werd onthoofd door de taliban. Zijn hoofd werd naar zijn thuis gebracht door de taliban. Daarna heeft de taliban ons huis in brand gestoken en daarna zijn we verhuisd naar mijn oom langs moeders zijde in Kot. Mijn oom zei tegen mij dat ik daar niet kon blijven want hij heeft dochters en kon mij niet in bescherming. Hij heeft mijn reis georganiseerd en daarom heb ik het land verlaten' (CGVS-vragenlijst, DVZ, d.d. 19.10.2022). Deze twee versies van de feiten lopen uiteraard zeer erg uit elkaar. In uw persoonlijk onderhoud op het CGVS maakte u tijdens uw vrij relaas gewag van de activiteiten van [L.] en de problemen bij de begrafenis, doch zouden de taliban uw vader er nu van beschuldigen een spion te zijn voor Daesh (CGVS 1, p. 11). Daarbij stelt u dat u door de dorpelingen onder druk werd gezet om wraak te nemen voor wat er allemaal was gebeurd tegen uw familie (CGVS 1, p. 12). Het is opmerkelijk dat u geen gewag meer maakte over het incident met de zak met kogels: hierover vertelt u pas nadat het CGVS u confronteert met het ontbreken ervan (CGVS 1, p. 12). Uw verklaring hiervoor is dat er pauze zou gegeven worden, wat geen verschoningsgrond is gezien u gevraagd werd om alle redenen te geven voor uw vertrek uit Afghanistan en u positief antwoordde op de vraag of u nu alles heeft kunnen vertellen wat er is gebeurd in Afghanistan en nadat u het land had verlaten (CGVS 1, p. 12). Deze twee vragen werden gesteld voor er gewag werd gemaakt van enige pauze. Meer nog, niet enkel liet u het incident met de zak waarover u vertelde bij uw registratie als niet-begeleide minderjarige vreemdeling onvermeld op het CGVS, ook blijkt er plots een incident te zijn waarbij uw zaak is afgebrand, wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaring ten tijde van uw interview bij de DVZ waar u zei dat het uw huis was dat in brand werd gestoken door de taliban (CGVS-vragenlijst DVZ; CGVS 1, p. 12 & 13). Dit alles is hoogst opmerkelijk. Bij de DVZ verklaarde u tevens dat u werd bedreigd door de taliban na de melding van de zak met kogels bij het districtshuis; bij het eerste persoonlijk onderhoud stelde u dan weer dat u geen bedreigingen kreeg (CGVS 1, p. 14). Daarenboven verklaarde u bij de DVZ dat u de laatste drie jaar in Afghanistan bij uw maternale oom verbleef, doch verklaarde u in uw tweede persoonlijk onderhoud dat u reeds vanaf uw vijf- of zesjarige leeftijd bij uw maternale oom zou hebben gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS Z d.d. 02.04.2024, hierna CGVS 2, p. 9 & 10). Ten slotte heeft u op de DVZ verklaard dat uw broer kort na uw vertrek uit Afghanistan ook is vertrokken uit Afghanistan, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u samen met uw broer bent vertrokken (CGVS 1, p. 7). U denkt dat dit zou komen door een vertalingsfout, maar dat is geen afdoende verklaring zeker gezien uw eerdere verklaringen dat u bij het interview bij de DVZ alles heeft kunnen vertellen, de tolk goed heeft begrepen en uw verklaringen aan u werden voorgelezen (CGVS 1, p. 3). Het gegeven dat u onvolledige en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de incidenten die er zouden zijn gebeurd toen u nog in Afghanistan woonde en die essentieel zijn voor uw eigen persoonlijke vrees, wat relevante elementen zijn voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algemene geloofwaardigheid en voor die van uw aangemeten asielrelaas.

Bovendien zijn ook andere verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt niet aannemelijk.

U maakt gewag van een incident op de begrafenis van uw neef [L.], die zou zijn overleden tijdens zijn dienst voor het Afghaanse leger (CGVS 1, p. 11 & 12, 18 & 19). De taliban lieten geen begrafenissen toe voor ongelovigen die werkten voor de voormalige overheid of Daesh, doch zou uw familie ervoor hebben gekozen om het te laten doorgaan nadat dorpelingen dit hadden geëist (CGVS 1, p. 18). De taliban zou een week na de begrafenis uw vader zijn komen ontvoeren (CGVS 1, p. 18-20; CGVS-vragenlijst, DVZ). Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u in uw tweede persoonlijk onderhoud plotsklaps verklaart dat uw vader op de begrafenis zelf al werd gearresteerd (CGVS 2, p. 5). Het Commissariaat-generaal vraagt dan wanneer die ontvoering exact heeft plaatsgevonden, waarop u repliceert dat dit lang geleden was en nog lang voor de machtsovername (CGVS 2, p. 5). Het CGVS vraagt u andermaal om een iets concretere datum te geven van dit incident; u kan hier niet op antwoorden en herhaalt dat de ontvoering gebeurde op de dag van de begrafenis (CGVS 2, p. 5). Niet alleen is het merkwaardig dat u van zo'n belangrijke gebeurtenis nergens tijdens de gehoren enigszins kan aangeven in welk jaar of in welke maand dit gebeurde, u zegt louter tegen

het CGVS dat zij hiervoor de documenten moet bekijken (CGVS 2, p. 5). Dat u geen consistente verklaringen kan afleggen over wanneer uw vader is ontvoerd en wanneer de andere gebeurtenissen uit uw relaas zich zouden hebben afgespeeld, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Daarenboven zijn uw verdere verklaringen omtrent deze begrafenis bevreemdend. Zo verklaart u dat drie talibanleden de begrafenis hebben verstoord en uw vader hebben gearresteerd, hoewel er honderden mensen aanwezig zouden zijn geweest (CGVS 2, p. 6). U voegt hieraan toe dat er drie personen zichtbaar waren, als er nog leden aanwezig waren geweest zouden deze in burgerkledij de begrafenis hebben bijgewoond (CGVS 2, p. 6). Het CGVS confronteert u met de vaststelling dat het opmerkelijk is dat uw vader kon ontvoerd worden door drie talibanleden terwijl er honderden mensen aanwezig waren (CGVS 2, p. 6). U stelt louter dat iedereen die aanwezig was schrik had van de taliban en dat niemand durfde tussenbeide te komen (CGVS 2, p. 6). Dit is hoogst opmerkelijk gezien uw eerdere verklaringen waarbij u de situatie schetst waarbij zowel de taliban, Daesh als de overheid openlijk in uw regio konden bewegen en rondlopen (CGVS 1, p. 9 & 10). Daarnaast zouden de talibanleden verklaard hebben dat uw vader een spion was voor zowel Daesh als de overheid, wat hoogst opmerkelijk is gezien de tegenstrijdige belangen van de beide groeperingen (CGVS 2, p. 6). Andermaal legt het CGVS u deze vaststelling voor; u verklaart wederom dat uw vader algemene informatie zou doorgeven aan beide groeperingen (CGVS 2, p. 7). Dit is andermaal opmerkelijk gedrag van de taliban dat u beschrijft, eens te meer omdat u tevens verklaart dat uw vader gekend stond in de regio voor zijn neutrale stijl van prediken een geen contacten had met leden van beide groeperingen (CGVS 2, p. 16).

Daarbij stelt u dat u niet aanwezig was op de begrafenis, terwijl u wel de oudste zoon was van uw vader, die de mullah was van het dorp. Deze opmerkelijke vaststelling werd aan u voorgelegd en uw verklaring hiervoor was andermaal dat u bij uw oom zou zijn gebleven op het moment van de begrafenis (CGVS 2, p. 6). Uw vader zou u naar uw oom hebben gestuurd om te helpen met de voorbereidingen voor het eten na de begrafenis (CGVS 2, p. 6). Dit kan niet overtuigen, mede omdat u geen getal kan plakken op de hoeveelheid mensen die u dan heeft moeten ontvangen (CGVS 2, p. 6).

U maakt tevens gewag van een incident met zakken in uw winkel (CGVS 1, p. 12 & 13; CGVS 2, p. 8). Daar waar het al vreemd is dat u hier niet spontaan over begint en u tegenstrijdige verklaringen aflegt doorheen de interviews (zie supra) zijn uw verklaringen over dit gegeven bovendien niet aannemelijk. In uw eerste onderhoud situeert u het voorval met de zakken met kogels in hetzelfde jaar dat u Afghanistan heeft verlaten (CGVS 1, p. 13). Ten tijde van het tweede persoonlijk onderhoud situeert u dit vóór de andere problemen zijn begonnen (CGVS 2, p. 8). Als u in het tweede onderhoud wordt gevraagd om dit te situeren in de tijd antwoordt u naast de kwestie en stelt u dat u alles op uw GSM had staan, maar een andere jongen had uw GSM bij zich en die heeft zelfmoord gepleegd door in het kanaal te springen. Hierdoor heeft u uw GSM niet meer (CGVS 2, p. 8). Dit is geen verschoningsgrond voor het feit dat u dit voorval niet kan situeren in de tijd.

Daarnaast is het bijzonder opmerkelijk dat u verklaart dat u tussen uw vertrek naar uw oom (na het incident met de zakken) en de dood van uw neef niet meer terugkeerde naar de zaak waar u werkte (CGVS 1, p. 15 & 16), terwijl u in het tweede onderhoud stelt dat u wel bleef werken in de winkel na de ontvoering van uw vader (CGVS 2, p. 9). In het tweede onderhoud wordt u nadien nog eens gevraagd wanneer u specifiek gestopt bent met uw werk in de winkel: dit situeert u in de periode nadat uw oom was gestorven in het checkpoint (CGVS 2, p. 9). Daar waar u al tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen de ganse asielprocedure, situeert u het voorgehouden incident tussen de twee onderhouden in zulke andere tijdsperiodes dat dit de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnt.

Verder dient het volgende gezegd te worden over de activiteiten van uw paternale neef en oom. Zo valt het op dat u geen begin van informatie kan geven over de voorgehouden activiteiten van uw neef. Over uw neef, die zes of zeven maanden in dienst was van het Afghaanse leger, kan u enkel zeggen dat hij een soldaat was, maar voor de rest weet u niets aan te halen over zijn activiteiten. Zo kan u niet zeggen wanneer of waar hij is overleden (CGVS 1, p. 16 & 17). Het enige dat u over zijn werk kan zeggen is dat hij was gestationeerd in [K.] (CGVS 1, p. 17). In het tweede persoonlijke onderhoud voegt u hier niets noemenswaardigs aan toe. U herhaalt dat hij slechts een soldaat was (CGVS 2, p. 10), dat hij was gestationeerd in [K.] (CGVS 2, p. 11) en dat u niet kan vertellen wanneer hij is overleden (CGVS 2, p. 11). Opmerkelijk is dat ook wat dit betreft uw verklaringen weinig eenduidig zijn. Zo kon u zo goed als geen verklaringen afleggen over de manier waarop uw neef is overleden: het enige wat u hierover zei was dat uw neef was neergeschoten en u niet zou weten hoe: er werd verder immers niets over verteld (CGVS 1, p. 17). In uw tweede persoonlijk onderhoud valt op hoe u hier plotsklaps veel meer over kan vertellen. U verklaart andermaal dat hij is neergeschoten, echter voegt u toe dat er een grote ontploffing was en dat hij was geraakt door kogels en ontploffingen, 'hij was in stukken' heeft u hierover verklaard (CGVS 2, p. 11). Dit zou zijn gebeurd terwijl uw neef aan het werk was in de controlepost van [K.] (CGVS 2, p. 12). U schetst, weliswaar zeer rudimentair, een situatie van een nachtelijke aanval van de taliban op de controlepost met zware wapens (CGVS 2, p. 12). Gezien deze nieuwe informatie gaat het CGVS verder en vraagt het meer uitleg omtrent de taken van uw neef. Hierop schetst u,

andermaal, een zeer rudimentair plaatje van iemand die moest bewaken in een controlepost en patrouilles moest doen (CGVS 2, p. 12). Dieper ingegaan op wat dat bewaken inhield antwoordt u eerst naast de kwestie, om nadien te stellen dat er een toren was en dat zij daar en aan de ingang moesten zitten (CGVS 2, p. 12). Zulke korte beschrijvingen kunnen geenszins het CGVS overtuigen van de activiteiten van uw neef. Daarenboven legt het CGVS u de vaststelling voor dat het opmerkelijk is dat uw neef, die in uw regio woonde waar de taliban en Daesh vrij konden rondlopen (CGVS 2, p. 10), zomaar aan de slag kon gaan bij het Afghaanse leger. Uw verklaringen hiervoor is dat er veel problemen waren in de bergen maar in het centrum de overheid de overhand had, uw neef zich heeft ingeschreven en is begonnen (CGVS 2, p. 10). Nogmaals de vaststelling voorgelegd dat uw neef, afkomstig uit Daesh gebied en met een familielid die een wabahi imam was, zomaar lid kon worden van het regeringsleger (CGVS 2, p. 10), stelde u dat het niet uitmaakte van welke strekking mensen waren, iedereen kon zich inschrijven en er zouden geen vragen gesteld worden, louter enkele standaardvragen over de broers en zussen (CGVS 2, p. 11). Dit is allerminst aannemelijk en doet andermaal vragen rijzen over de voorgehouden activiteiten van uw neef.

Over de activiteiten van uw oom kan u ook niet zeggen in welk jaar hij is begonnen, enkel dat dit gebeurde na de ontvoering van uw vader (CGVS 2, p. 13). Er werd u ook gevraagd hoe lang hij heeft gewerkt, hier reageert u louter op dat het lang was en dat na zijn overlijden hij nog in dienst was en dat het loon werd geclaimd door de commandanten (CGVS 2, p. 13). Dit is bijzonder vaag.

Nergens uit uw verklaringen blijkt verder dat de voorgehouden tewerkstellingen van uw neef en oom voor problemen zorgen voor in Afghanistan, aangezien zij heden nog in Afghanistan wonen zonder enige problemen van de taliban (CGVS 1, p. 27).

Een vrees voor vervolging omwille van de door u aangehaalde asielmotieven of de beweerde profielen van uw neef en oom maakt u aldus geenszins aannemelijk.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidanceafghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt verder dat er geen sprake is van een situatie waarin personen die behoren tot de salafistische gemeenschap in het algemeen te maken krijgen met vervolging. Terwijl de taliban kort na de machtsovername talrijke gewelddadige acties ondernam tegen de salafistische gemeenschap probeert de taliban heden in meerdere mate een onderscheid te maken tussen salafisten die effectief banden hebben met ISKP en zij die geen links hebben met deze terroristische groepering. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan internationale bescherming zou hebben, zoals de situatie in uw regio van herkomst en de mate waarin u omwille van uw individuele situatie en persoonlijke omstandigheden in verband zou worden gebracht met ISKP.

U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van het behoren tot de salafistische gemeenschap. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen banden had met lokale ISKP leden of als een tegenstander van de taliban aanzien kon worden. U stelt dat uw vader de imam was van het dorp, de gebeden preekte in de moskee en één van de dorpsoudsten was (CGVS 2, p. 3 & 4). U stelt voorts dat uw vader als een wahabi werd beschouwd door de taliban (CGVS 2, p. 4). In de preken die werden gegeven door uw vader als mullah zouden er geen anti-taliban of pro-Daesh boodschappen terug te vinden zijn, u stelt namelijk dat uw vader geen interesse had in de groeperingen en dat hij neutraal bleef (CGVS 2, p. 15). Meer nog, toen u werd gevraagd waarover uw vader zoal predikte stelt u dat hij het gebed deed en dat hij niets vertelde over de politieke toestand in het land (CGVS 2, p. 15). Het Commissariaat-generaal legt u dan voor of het niet opmerkelijk was dat uw vader deze neutrale houding koos; u bevestigt uw eerdere verklaring dat het gevaarlijk was en dat uw vader bewust een neutrale houding koos om geen bijkomende problemen te veroorzaken (CGVS 2, p. 16). Voorts verklaart u dat uw vader geen problemen had met Daesh door deze neutrale houding en hij ook geen persoonlijke contacten had met lokale leden van Daesh (CGVS 2, p. 16). Bovendien stond uw vader gekend in de regio voor zijn neutrale houding (CGVS 2, p. 16). Het CGVS legt u ten slotte de vraag voor of de taliban andere redenen zou hebben om uw vader te bestempelen als een opposant of tegenstander, los van het feit dat hij wahabiet is. Hierop antwoordt

u: 'Neen' (CGVS 2, p. 16). Uit uw eigen verklaringen mag blijken dat uw vader niet gekend stond als een opposant van de taliban en dat dit geweten was in de lokale gemeenschap.

U stelt niet naar de madrassa te zijn gegaan voor religieuze lessen (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 5). Uw vader zou niet zelf deze lessen hebben gegeven, hij was namelijk een mullah en geen qari (CGVS 2, p. 5). Daarbovenop zou u niet eens naar de gebeden zijn gegaan die uw vader deed als mullah (CGVS 2, p. 15). U ging niet mee want u moest werken in de winkel of u moest naar school gaan, zo stelt u (CGVS 2, p. 15). Het CGVS vroeg u tevens wat het betekende voor u om een salafist te zijn, waarop u antwoordde dat u gewoon zo was geboren en opgegroeid. Het CGVS ging hierop door met te vragen of u werd opgevoed als een salafist en hierin geen keuze had; u antwoordde positief. Dat u in geval van terugkeer gepercipieerd zou worden als aanleunend bij ISKP en als gevolg hiervan problemen zou dienen te vrezen, maakt u rekening houdend met al het vorige aldus niet aannemelijk.

Wat betreft uw bewering dat u op een gegeven moment wenste om lid te worden van de groepering Daesh (CGVS 1, p. 19; CGVS 2, p. 7), en u eventueel hierom gepercipieerd zal worden als ISKP-sympathisant, dient te worden opgemerkt dat ook hier geen geloof aan kan worden gehecht. Vooreerst blijkt deze 'wens' het gevolg te zijn geweest van uw concrete asielmotieven, die niet geloofwaardig werden geacht (supra). Bovendien is het al een opmerkelijke verklaring dat u lid wenste te worden van Daesh, zeker omdat u deze mensen omschreef als ontzettend wreed en stelde dat zij kinderen hebben vermoord en mensen onthoofd (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 7). Het CGVS vroeg u verder of u Daesh leden persoonlijk kende regio, wat niet het geval bleek te zijn (CGVS 2, p. 7), en evenmin blijkt u daadwerkelijke stappen te hebben ondernomen om lid te worden van deze groepering, (CGVS 2, p. 8).

Dat u zou worden gepercipieerd als ISKP-aanhanger of tegenstander van de taliban is dan ook weinig aannemelijk.

Een vrees voor vervolging louter omdat u salafist bent en afkomstig bent uit Nangarhar maakt u aldus niet aannemelijk.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De taskara's die u neerlegt zijn louter een aanwijzing van de identiteit van uzelf en uw familieleden. Daarnaast legt u drie badges, tien werkdocumenten en drie foto's neer. Hierbij dient gezegd te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Over de drie foto's die u neerlegt dient gezegd te worden dat privéfoto's ontberen aan objectieve bewijswaarde gezien deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Bovendien kan uit geen van deze documenten of foto's een band tussen u en de persoon in kwestie worden afgeleid.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen,

maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban

tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzake-lijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35

van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Botj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_Citry_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist an_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanist an_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021

en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door

de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghananen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat hem onterecht de vluchtelingenstatus is geweigerd. Hij gaat in op de verschillende motieven hieromtrent in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker zet uiteen dat de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban drastisch is veranderd. Hij citeert uit verschillende artikelen en/of rapporten die een beeld schetsen van de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan, en vermeldt hierbij de weblinks.

Verzoeker benadrukt hierbij dat de grove mensenrechtenschendingen in het land worden bewerkstelligd doordat de taliban een enorm strikte interpretatie van de sharia hanteren. Hierbij wordt elke uitdaging van hun beleid gezien als een uitdaging van het geloof zelf, met executies en wrede, onmenselijke en vernederende straffen als gevolg. In deze situatie is een terugkeer naar Afghanistan volgens hem in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM). In het bijzonder wijst hij op een reëel risico op mensenrechtenschendingen of op onmenselijke of vernederende behandelingen door de taliban tegen (gepercipieerde) *‘verwesterde Afghanen’* die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond. Afghanen die terugkeren uit het Westen worden volgens hem door de taliban gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen, zo stelt hij, een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, wat volgens artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Hij stelt bijna 3 jaar in België te verblijven en volledig te zijn geïntegreerd en verwesterd, minstens bij een terugkeer door de taliban als verwesterd te zullen worden beschouwd. Hij betoogt enkel nog de Westerse waarden te delen. Hij voert hierbij ook aan dat geen nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is over terugkeerders uit Europa en de taliban in 2021 aankondigden dat afgewezen asielzoekers in Europa na terugkeer voor de rechtbank zouden moeten verschijnen. Tot heden is volgens hem geen duidelijk standpunt gekend van de taliban omtrent terugkeerders uit het Westen.

Verzoeker betoogt verder dat hij zich nergens op een veilige wijze kan vestigen. Hij erkent dat er sinds de machtsovername door de taliban een periode van daling was wat betreft het aantal onschuldige burgerslachtoffers, maar stelt dat dit eind 2022 en begin 2023 opnieuw in stijgende lijn ging. Hij verwijst naar een rapport van Nansen van 2022 waarin het standpunt wordt ingenomen dat het geweld tot op zekere hoogte ook nog op burgers in het algemeen is gericht en dat veiligere en beter toegankelijke wegen niet gelijk staan aan een significante verbetering van de veiligheid op de wegen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) zou zich volgens dit rapport niet baseren op accurate en evenwichtige informatie en de gekende landeninformatie selectief citeren. Zo zou het geen rekening houden met een bron die stelt dat er wel nog verschillende risico's zijn verbonden aan het reizen via de weg, zoals het feit dat ISKP gebruik maakt van explosieven op de weg, de risico's in verband met checkpoints van de taliban en de vele gerapporteerde *‘roadside bombs’*. Verzoeker voert ten slotte aan dat verweerder geen of onvoldoende rekening houdt met de groeiende dreiging van ISKP voor de burgerbevolking in Afghanistan.

2.3. Verzoeker vraagt in hoofddeorde hem de vluchtelingenstatus te verlenen, ondergeschikt hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen en een nieuwe beslissing te nemen.

3. Aanvullende nota van de commissaris-generaal

Op 2 december 2025 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin hij bijkomend verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNAMA, *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”*, juni 2023;
- SEM, *“Focus Afghanistan – Return from abroad”*, februari 2025.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Voorafgaande opmerkingen

4.1.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.1.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte *‘beoordeling van feiten en omstandigheden’* in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in de landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ptn. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2. van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend in Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

4.2.2. Tijdens zijn interviews op het CGVS van 18 augustus 2023 en 2 april 2024 haalde verzoeker volgende incidenten aan die hebben geleid tot zijn vlucht uit Afghanistan:

- 1) In de winkel waar verzoeker werkte, werden op een dag twee zakken vol kogels geleverd. Hij verwittigde het districtshuis, waarop hun mensen naar zijn winkel kwamen en er een gevecht uitbrak waarbij slachtoffers vielen.
- 2) Een paternale neef van verzoeker werkte gedurende zes of zeven maanden voor het Afghaanse leger voor hij werd vermoord tijdens zijn dienst. Ondanks protest van de taliban ging de begrafenis door in zijn dorp. Tijdens de begrafenis kwamen er drie talibanleden langs die zijn vader – die net als verzoeker het salafisme aanhangt en de imam van het dorp was – ervan beschuldigden een spion te zijn van Daesh. Zijn vader werd vervolgens ontvoerd. Tot op heden heeft verzoeker niets van hem vernomen.
- 3) Na de ontvoering van zijn vader meldde een paternale oom van verzoeker zich aan bij de Afghaanse lokale politie (hierna: de ALP). Hij werd tijdens zijn dienst vermoord.
- 4) Na het overlijden van zijn familieleden werd ten slotte brand gesticht in verzoekers winkel, waarbij deze helemaal afbrandde.

Verzoeker verklaarde nog dat, ingevolge deze incidenten, de dorpelingen hem aanmaanden om wraak te nemen. Er werd hierdoor ook met hem gelachen en er werd gezegd dat hij geen eer had. Hij overwoog om lid te worden van Daesh om langs deze weg meer informatie te verkrijgen over zijn vader, maar zijn moeder verbood dit.

Om al deze redenen beriep verzoeker zich op een vrees voor vervolging door de taliban.

Ter staving van zijn verzoek en voormeld asielrelaas legde verzoeker de volgende documenten voor: een badge uit het opvangcentrum van een zekere M.I., één werkbadge en twee bankkaarten, tien werkdocumenten van zijn familieleden, zeven taskara's en drie foto's.

4.2.3. De Raad stelt allereerst vast dat de voorgelegde stukken in de huidige stand van zaken op zichzelf niet volstaan om een gegronde en persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Uit de door verweerder aangebrachte objectieve landeninformatie in de *“COI Focus: Afghanistan; Corruptie en documentenfraude”* van 14 januari 2021 blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie

en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan de voorgelegde Afghaanse stukken kan bijgevolg maar een beperkte bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker brengt ook geen elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Bovendien legde verzoeker – behalve de badge van het opvangcentrum van een medebewoner die zou zijn overleden, wat volledig los staat van zijn asielrelaas – slechts kopieën van documenten voor. Aan kopieën kan hoe dan ook geen bewijswaarde worden toegekend, omdat ze makkelijk zijn te vervalsen.

De voorgelegde taskara's zijn ook hoogstens een indicatie van de identiteit van verzoeker en zijn familieleden. Nog kan, zoals verzoeker niet concreet weerlegt, uit de badge, bankkaarten, werkdocumenten en foto's geen band tussen hem en de persoon in kwestie worden afgeleid. Er moet ten slotte wordt opgemerkt dat aan privéfoto's hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegedicht, omdat deze kunnen worden bewerkt of geënceneerd en het niet mogelijk is vast te stellen waarom en in welke omstandigheden deze zijn genomen.

4.2.4. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker tijdens zijn interviews voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

4.2.5. De Raad stelt – na lezing van het rechtsplegingsdossier en in navolging van de commissaris-generaal – vast dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is omwille van een geheel van omissies, algemeenheden en oppervlakkigheden, onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers verklaringen vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het asielrelaas en zijn pertinent en draagkrachtig. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.2.6. Allereerst stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat verzoeker onvolledige en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de incidenten die er zouden zijn gebeurd toen hij nog in Afghanistan woonde en die essentieel zijn voor zijn persoonlijke vrees, wat nefast is voor zijn algemene geloofwaardigheid en voor die van zijn aangemeten asielrelaas. Dit alles wordt concreet onderbouwd aan de hand van de volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en die – zoals blijkt uit de verdere bespreking – door verzoeker niet in een ander daglicht worden geplaatst, verklaard of weerlegd:

“Er dient evenwel opgemerkt te worden dat u op het interview bij uw registratie voor verzoek om internationale bescherming sterk andersluidende verklaringen heeft afgelegd over de feiten die zouden hebben geleid tot uw vertrek uit uw land van herkomst (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming en fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 11.07.2022). In dit eerste interview stelde u dat u vanwege de taliban bent moeten vertrekken omdat er twee mensen een tas met kogels in uw winkel hadden gelegd. Nadat u agenten van het district had ingelicht werd u bedreigd door de taliban. U ontsnapte uit het huis van uw maternale oom en hij organiseerde uw vertrek uit uw land van herkomst. In uw interview bij de DVZ stelde u dan weer dat: ‘Mijn neef langs vaders zijde, [L. K.], werkte in het leger. Hij werd gedood tijdens een conflict met de taliban. De taliban verbood ons om mijn neef te begraven en mijn vader is kwaad geworden op de taliban. +- 1 week later is de taliban gekomen en hebben ze mijn vader ontvoerd. Sindsdien hebben wij geen nieuws over hem. Daarna werd mijn oom [Q.] gedood door de taliban. Hij werkte voor de lokale politie en werd onthoofd door de taliban. Zijn hoofd werd naar zijn thuis gebracht door de taliban. Daarna heeft de taliban ons huis in brand gestoken en daarna zijn we verhuisd naar mijn oom langs moeders zijde in Kot. Mijn oom zei tegen mij dat ik daar niet kon blijven want hij heeft dochters en kon mij niet in bescherming. Hij heeft mijn reis georganiseerd en daarom heb ik het land verlaten’ (CGVS-vragenlijst, DVZ, d.d. 19.10.2022). Deze twee versies van de feiten lopen uiteraard zeer erg uit elkaar. In uw persoonlijk onderhoud op het CGVS maakte u tijdens uw vrij relaas gewag van de activiteiten van [L.] en de problemen bij de begrafenis, doch zouden de taliban uw vader er nu van beschuldigen een spion te zijn voor Daesh (CGVS 1, p. 11). Daarbij stelt u dat u door de dorpelingen onder druk werd gezet om wraak te nemen voor

wat er allemaal was gebeurd tegen uw familie (CGVS 1, p. 12). Het is opmerkelijk dat u geen gewag meer maakte over het incident met de zak met kogels: hierover vertelt u pas nadat het CGVS u confronteert met het ontbreken ervan (CGVS 1, p. 12). Uw verklaring hiervoor is dat er pauze zou gegeven worden, wat geen verschoningsgrond is gezien u gevraagd werd om alle redenen te geven voor uw vertrek uit Afghanistan en u positief antwoordde op de vraag of u nu alles heeft kunnen vertellen wat er is gebeurd in Afghanistan en nadat u het land had verlaten (CGVS 1, p. 12). Deze twee vragen werden gesteld voor er gewag werd gemaakt van enige pauze. Meer nog, niet enkel liet u het incident met de zak waarover u vertelde bij uw registratie als niet-begeleide minderjarige vreemdeling onvermeld op het CGVS, ook blijkt er plots een incident te zijn waarbij uw zaak is afgebrand, wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaring ten tijde van uw interview bij de DVZ waar u zei dat het uw huis was dat in brand werd gestoken door de taliban (CGVS-vragenlijst DVZ; CGVS 1, p. 12 & 13). Dit alles is hoogst opmerkelijk. Bij de DVZ verklaarde u tevens dat u werd bedreigd door de taliban na de melding van de zak met kogels bij het districtshuis; bij het eerste persoonlijk onderhoud stelde u dan weer dat u geen bedreigingen kreeg (CGVS 1, p. 14). Daarenboven verklaarde u bij de DVZ dat u de laatste drie jaar in Afghanistan bij uw maternale oom verbleef, doch verklaarde u in uw tweede persoonlijk onderhoud dat u reeds vanaf uw vijf- of zesjarige leeftijd bij uw maternale oom zou hebben gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS Z d.d. 02.04.2024, hierna CGVS 2, p. 9 & 10). Ten slotte heeft u op de DVZ verklaard dat uw broer kort na uw vertrek uit Afghanistan ook is vertrokken uit Afghanistan, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u samen met uw broer bent vertrokken (CGVS 1, p. 7). U denkt dat dit zou komen door een vertalingsfout, maar dat is geen afdoende verklaring zeker gezien uw eerdere verklaringen dat u bij het interview bij de DVZ alles heeft kunnen vertellen, de tolk goed heeft begrepen en uw verklaringen aan u werden voorgelezen (CGVS 1, p. 3)."

Verzoeker stelt allereerst dat hij niet in het hoofd van de commissaris-generaal kan kijken om te weten wat deze "van informatie verwacht bij welk 'gehoor'". Nog betoogt hij dat hij, zowel tijdens het gehoor bij de registratie van zijn verzoek als tijdens zijn volgende gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ), telkens werd onderbroken wanneer hij wilde uitwijden over zijn problemen. Hij stelt dat hij werd aangemaand om kort te zijn en er hem werd meegedeeld dat hij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail te vertellen. In deze omstandigheden stelt hij dat hem niet kan worden verweten bepaalde zaken niet onmiddellijk te hebben verteld, nu dit volgens hem enkel een gevolg is van de "gebrekkige modus operandi" op de DVZ.

Dit betoog kan niet overtuigen. Verzoeker werd op drie momenten gevraagd om in eigen bewoordingen zijn vluchtrelaas naar voor te brengen.

Een eerste keer tijdens het interview bij de registratie van zijn beschermingsverzoek op 11 juli 2022, waar hem werd gevraagd naar de reden(en) waarom hij Afghanistan had verlaten. De Raad acht het aannemelijk dat er tijdens dit interview niet heel veel tijd en mogelijkheid was om in detail het asielrelaas naar voor te brengen, maar dat verzoeker in zijn geheel niet sprak over de ontvoering en vermissing van zijn vader, over de dood van zijn paternale neef en oom of over het afbranden van zijn winkel doet wel degelijk reeds de nodige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover, te meer nu verzoeker tijdens dit interview aangaf dat zijn vader gewoon bij zijn moeder en zus woonde. Verzoekers uitleg kan ook helemaal niet verklaren dat hij tijdens dit interview sprak over bedreigingen die hij ontving van de taliban na het incident met de zakken met kogels, terwijl hij op het CGVS stelde geen bedreigingen van de taliban te hebben gekregen.

Een tweede keer werd verzoeker tijdens zijn interview op de DVZ op 19 oktober 2022 gevraagd waarom hij denkt bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden gedood door de taliban en om kort al een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. Hierbij meldde hij helemaal niets over het incident met de zakken met kogels, dat in zijn eerdere interview nog volledig centraal stond in zijn vluchtrelaas.

Een derde keer werd verzoeker op het CGVS op 18 augustus 2023 gevraagd om alles te vertellen over zijn problemen in Afghanistan. Hierbij werd benadrukt dat hij zo gedetailleerd mogelijk moest vertellen wat er allemaal is gebeurd toen hij in Afghanistan woonde en nadat hij het land had verlaten. Hierbij vertelde verzoeker spontaan helemaal niets over het incident met de zakken met kogels of over het in brand steken van de winkel en begint hij hier pas over nadat hij wordt geconfronteerd met zijn eerdere verklaringen.

Er mag van verzoeker terecht worden verwacht dat hij vanaf het begin van de procedure waarheids-getrouwe en zo volledig mogelijke verklaringen aflegt over de redenen waarom hij zijn land diende te verlaten en dat hij doorheen zijn opeenvolgende verklaringen over de kern van zijn problemen min of meer consistente verklaringen kan afleggen. In de bestreden beslissing wordt op overtuigende wijze aangetoond dat verzoeker in zijn verschillende gehoren sterk andersluidende verklaringen aflegde over de feiten die hebben geleid tot zijn vertrek, wat terecht afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verzoekers betoog kan deze vaststellingen noch weerleggen noch in een ander daglicht stellen. De Raad wijst er zo ook op dat bij elk van deze interviews de vraagstelling duidelijk was, zodat hij thans niet dienstig kan voorhouden dat het voor hem niet steeds duidelijk zou zijn geweest welke informatie van hem werd verwacht. Verzoekers betoog

dat hij, tijdens het gehoor bij de registratie van zijn verzoek en tijdens het volgende gehoor op de DVZ, telkens werd onderbroken wanneer hij wilde uitwiden over zijn problemen, vindt evenmin steun in deze gehoren. Het gegeven dat hij werd aangemaand om kort te zijn en hem werd meegedeeld dat hij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail te vertellen, betekent ook nog niet dat hij niet de kans had om beknopt alle redenen die hebben geleid tot zijn vlucht te vermelden tijdens de verschillende interviews. In dit verband merkt de Raad nog op dat verzoeker bij aanvang van zijn gehoor op het CGVS aangaf dat hij geen opmerkingen had bij het verloop van zijn interview op de DVZ en dat hij er alle redenen waarom hij in België bescherming vraagt reeds kort had kunnen vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS 18 augustus 2023, hierna NPO 1, p. 3). Verzoekers uitleg volstaat al zeker niet om de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen te verklaren of rechtvaardigen. Verzoeker neemt in wezen zijn toevlucht tot een zeer algemene en gratuite kritiek, die niet kan volstaan om de concrete vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Hij toont hoegenaamd niet aan dat de vastgestelde omissies en tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen zijn te verklaren door een *“gebrekkige modus operandi”* op de DVZ.

Verzoeker merkt vervolgens op dat hij het incident met de zakken met kogels en de brand niet spontaan vermeldde op het CGVS, omdat hij hierover reeds had verteld op de Dienst Voogdij en de DVZ en in de veronderstelling verkeerde dat het CGVS hiervan dus reeds op de hoogte was. Hij stelt ervan te zijn uitgegaan dat hij voor de pauze enkel de elementen die nog niet waren besproken diende uiteen te zetten en dat hij na de pauze vragen zou krijgen over de onderwerpen die hij al had aangehaald tijdens de eerdere interviews. Hij stelt de gang van zaken in asielprocedures niet te kennen en niet in het hoofd van de ondervrager te kunnen kijken om te anticiperen op wat hij wanneer moest vertellen. Dit betoog kan opnieuw niet overtuigen. Verzoeker werd tijdens zijn eerste gehoor op het CGVS duidelijk gevraagd om in eigen bewoordingen alles te vertellen over zijn problemen in Afghanistan en dit zo gedetailleerd mogelijk. Mocht verzoeker trouwens werkelijk hebben gedacht dat hij enkel moest vertellen over de problemen die hij niet reeds eerder vermeldde, zou hij trouwens evenmin nog hebben verteld over de dood van zijn neef en oom en de ontvoering en vermissing van zijn vader, waarover hij reeds vertelde op de DVZ. Wat nog afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van voormelde uitleg is dat verzoeker – toen hij op het CGVS werd geconfronteerd met het niet spontaan vermelden van het incident met de zakken met kogels en de brand – helemaal niet een dergelijke uitleg hiervoor naar voor bracht. Wel gaf hij aan dat hij nog niet klaar zou zijn geweest met zijn verhaal (NPO 1, p. 12-13), waaromtrent de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat deze uitleg evenmin kan overtuigen. Hiervoor wordt verwezen naar de beoordeling daarover in de bestreden beslissing, die verzoeker niet concreet betwist en die kan worden bijgetreden.

4.2.7. Daarenboven stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op overtuigende wijze heeft aangetoond dat de volgende vervolgingsfeiten die verzoeker zou hebben meegemaakt bijkomend worden ondergraven door de volgende vaststellingen.

- Wat het incident op de begrafenis van zijn neef en de daaropvolgende ontvoering van zijn vader betreft, doen volgende pertinente vaststellingen terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen hieromtrent:

(1) Verzoeker spreekt zich tegen over het precieze tijdstip van de ontvoering van zijn vader, waar hij dit zowel een week na de begrafenis (NPO 1, p. 18 en 20; CGVS-vragenlijst) als *“[o]p de dag van de begrafenis”* situeert (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 april 2024, hierna NPO 2, p. 5). Verzoeker bleek evenmin in staat om deze voorvallen enigszins in de tijd te situeren en komt niet verder dan dat deze *“lang voor de machtsovername”* hebben plaatsgevonden en hiervoor te verwijzen naar de door hem voorgelegde stukken (NPO, p. 5).

(2) Verzoekers verklaringen over het incident op de begrafenis van zijn neef komen onaannemelijk voor. Zo komt het weinig aannemelijk voor dat de drie leden van de taliban op een begrafenis met honderden aanwezigen zo maar zijn vader, de imam van het dorp en dorpsoudere, konden ontvoeren, terwijl nog volgens zijn eigen verklaringen zowel de taliban, daesh als de overheid openlijk in zijn regio konden bewegen en rondlopen. Het komt ook zeer onaannemelijk voor dat, zoals verzoeker aangaf, de taliban zijn vader ervan beschuldigden een spion te zijn voor zowel daesh als de overheid, terwijl beide duidelijk tegenstrijdige belangen hebben. Dit alles strookt ook niet met verzoekers eigen verklaringen dat zijn vader net gekend stond in de regio voor zijn neutrale stijl van prediken en dat zijn vader geen contacten had met daesh of de taliban (NPO 2, p. 16).

(3) Het komt onaannemelijk voor dat verzoeker, als oudste zoon van de mullah van het dorp, niet aanwezig zou zijn geweest op de begrafenis van zijn neef. Zijn uitleg dat hij naar zijn oom was gestuurd om te helpen met de voorbereidingen voor het eten na de begrafenis kan ook niet overtuigen, mede omdat hij geen getal kan plakken op het aantal mensen dat hij dan moest ontvangen (NPO 2, p. 6).

- Verzoeker kan ook het aangehaalde incident met de zakken met kogels in zijn winkel niet concreet situeren in de tijd en spreekt zich tegen waar hij dit situeert zowel in hetzelfde jaar dat hij Afghanistan verliet (NPO 1, p.13), na het overlijden van zijn oom (NPO 1, p. 20), na de ontvoering van zijn vader (NPO 1, p. 24) of nog

vóór alle andere problemen (NPO 2, p. 8). In dit verband wordt nog aangestipt dat verzoeker het overlijden van zijn neef situeerde één jaar voor zijn vertrek (NPO 1, p. 26).

In dit verband kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker deze motieven van de bestreden beslissing niet concreet betwist laat staan weerlegt. Deze blijven bijgevolg overeind.

4.2.8. De Raad treedt de commissaris-generaal nog bij in diens oordeel dat verzoeker de activiteiten van zijn paternale neef en oom voor de vroegere Afghaanse veiligheidsdiensten niet aannemelijk heeft kunnen maken en al zeker niet dat hij of zijn familieleden omwille hiervan enige gegronde vrees voor vervolging zouden hebben. Dit gelet op de volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen hieromtrent in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

(1) Tijdens zijn eerste gehoor op het CGVS kon verzoeker geen begin van informatie geven over de voorgehouden activiteiten van zijn neef, behalve dat hij soldaat was. Hij kon evenmin zeggen wanneer of waar zijn neef is overleden, enkel dat hij was neergeschoten. Tijdens zijn tweede gehoor op het CGVS kan hij ineens wel meer vertellen over het incident waarbij zijn neef omkwam en diens werkzaamheden, maar deze verklaringen bleven rudimentair en zijn niet geheel eensluidend. Zo luidde het ineens dat zijn neef was geraakt door kogels en ontploffingen en dat hij “*in stukken*” was. Over het precieze werk van zijn neef kwam hij niet verder dan te stellen dat hij moest bewaken in een controlepost, meer bepaald de ingang van een toren moest bewaken, en moest patrouilleren.

(2) Het komt niet aannemelijk voor dat verzoekers neef, afkomstig uit daesh-gebied en met een familielid die een wabahi-imam was, zomaar aan de slag kon gaan bij het Afghaanse leger en verzoekers uitleg hiervoor – met name dat het niet zou hebben uitgemaakt van welke strekking mensen waren, dat iedereen zich kon inschrijven en dat er geen vragen werden gesteld behalve enkele standaardvragen over de broers en zussen – is allerminst aannemelijk.

(3) Verzoeker slaagt er niet in concreet te situeren wanneer zijn oom zijn activiteiten bij de ALP startte en kon evenmin toelichten hoe lang zijn oom dit werk deed.

(4) Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat de voorgehouden tewerkstellingen van zijn neef en oom voor problemen zorgen voor zijn familieleden in Afghanistan, die op heden nog steeds in het land wonen en geen problemen kennen met de taliban.

Inzake de job van zijn neef, citeert verzoeker uit zijn verklaringen hierover tijdens zijn interviews op het CGVS. Hij stelt dat hieruit blijkt dat zijn neef in de zeven maanden dat hij was tewerkgesteld in het leger niet naar huis is teruggekeerd. Aldus kon zijn neef geen details delen over zijn werk. Nog stelt hij dat zijn neef dit sowieso niet zou hebben gedaan, gezien zijn functie delicate informatie omvatte en ter bescherming van zijn eigen veiligheid en deze van zijn familieleden. Deze uitleg kan niet overtuigen en is alleszins niet toereikend. Hiermee worden de voormelde vaststellingen, die bovendien in hun geheel moeten worden bekeken, nog niet weerlegd of in een ander daglicht gesteld. Verzoeker betwist in wezen niet dat zijn kennis over het werk van zijn neef ontoereikend is en zijn uitleg hiervoor kan niet volstaan om dit te vergoelijken, gelet op de overige vaststellingen die in elk geval overeind blijven, zoals dat zijn familieleden nog zonder problemen verblijven in Afghanistan waardoor niet blijkt dat dit anders zou liggen voor verzoeker. Met zijn uitleg verheldert verzoeker ook niet hoe het dan komt dat hij tijdens het tweede gehoor plots wel meer informatie kon geven over het werk van zijn neef. Minstens zou van verzoeker toch mogen worden verwacht dat hij over de dood van zijn neef vanaf het begin meer concrete en eensluidende verklaringen kon afleggen, wat echter niet het geval bleek te zijn.

Verzoeker wijst nog op de vele werkdocumenten en foto's die hij neerlegde om het werk van zijn familieleden te staven. Dit toont volgens hem wel degelijk aan dat hij familie is van voormalige overheidsleden. Hiermee weerlegt hij andermaal het motief nog niet dat deze stukken niet toelaten een band tussen hem en de personen in kwestie vast te stellen. Bovendien werd reeds gewezen op de zeer beperkte bewijswaarde van deze stukken.

Verzoeker citeert ten slotte uit de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, waaruit hij afleidt dat familieleden van voormalige leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten wel degelijk een groot risico kunnen lopen en dit alleen al omwille van hun hoedanigheid van familielid van iemand met dit profiel. In dit verband herinnert de Raad er echter aan dat verzoeker zijn hoedanigheid van familielid van voormalige leden van de voormalige Afghaanse overheid niet aannemelijk heeft kunnen maken. Daarenboven, zoals ook volgt uit de EUAA rapporten, is het loutere feit dat hij een familielid zou zijn van een vroeger lid van de veiligheidsdiensten, waarbij hij a priori niet aannemelijk maakt dat dit lid zélf wordt gezocht of geviseerd of er redenen zijn waarom de taliban wraak willen nemen, onvoldoende om een nood aan bescherming in zijn hoofd aannemelijk te maken.

4.2.9. Op basis van het geheel van de voorgaande vaststellingen moet worden besloten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging omwille van de besproken asielmotieven of de beweerde profielen van zijn neef en oom aannemelijk heeft kunnen maken.

4.2.10. Rest de vraag of verzoeker omwille van zijn behoren tot de salafistische gemeenschap een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Op basis van de in de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie, waarnaar ook verzoeker verwijst, moet worden vastgesteld dat – zoals correct wordt aangegeven door de commissaris-generaal – “*geen sprake is van een situatie waarin personen die behoren tot de salafistische gemeenschap in het algemeen te maken krijgen met vervolging. Terwijl de taliban kort na de machtsovername talrijke gewelddadige acties ondernam tegen de salafistische gemeenschap probeert de taliban heden in meerdere mate een onderscheid te maken tussen salafisten die effectief banden hebben met ISKP en zij die geen links hebben met deze terroristische groepering.*” Het komt verzoeker toe om specifieke redenen aan te brengen waarom hij wel een nood aan internationale bescherming zou hebben, zoals de situatie in zijn regio van herkomst en de mate waarin hij omwille van zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden in verband zou worden gebracht met ISKP.

De Raad volgt de commissaris-generaal in het standpunt dat verzoeker er niet in is geslaagd om aannemelijk te maken dat hij, rekening houdend met zijn afkomst uit Nangarhar, in geval van terugkeer zou worden gepercipieerd als aanleunend bij ISKP, of nog als tegenstander van de taliban, en als gevolg hiervan problemen zou dienen te vrezen. Dit gelet op de volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen die worden uitgewerkt in de bestreden beslissing en steun vinden in het administratief dossier:

(1) Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij banden had met lokale ISKP-leden of dat hij als een tegenstander van de taliban kon worden aanzien. Zijn vader zou zich als imam en dorpsoudere ook neutraal hebben opgesteld. Zijn vader had geen problemen of contacten met daesh en stond evenmin gekend als een opposant van de taliban.

(2) Verzoeker ging niet naar de madrassa voor religieuze lessen en zijn vader zou zelf ook geen dergelijke lessen hebben gegeven, nu hij een mullah en geen qari was. Verzoeker zou niet eens naar de gebeden zijn gegaan die zijn vader deed als mullah. Gevraagd wat het voor hem betekende om salafist te zijn, antwoordde verzoeker enkel dat hij nu eenmaal zo is geboren en opgegroeid.

(3) Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij op een gegeven moment wou aansluiten bij daesh. Allereerst vloede deze wens voort uit zijn – reeds ongeloofwaardig bevonden – asielmotieven. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen net dat hij een zeer negatief beeld heeft van deze groepering. Hij kende verder geen leden van daesh persoonlijk en ondernam geen enkele daadwerkelijk stap om lid te worden van deze groepering.

Verzoeker citeert uit de EUAA “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024, waaruit hij afleidt dat salafisten nog steeds kunnen worden vervolgd door de taliban. Hij stelt dat in sommige gebieden er inderdaad een meer pragmatische aanpak wordt gehanteerd, maar dit geen garantie biedt dat een salafist veilig is onder “*het volledige Taliban-regime*”. Hiermee weerlegt hij de voormelde motieven en concrete beoordeling niet.

4.2.11. Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij Afghanistan heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban of dat hij bij terugkeer naar dit land een dergelijke gegronde vrees heeft.

4.2.12. Verzoeker stelt verder dat hij nood heeft aan internationale bescherming omdat hij vervolging door de taliban vreest omwille van (gepercipieerde) verwestering.

4.2.13. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. In november 2022 gaf de conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘*civic space*’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is

elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24). Het MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 136). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buiten-echtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 e.v.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificceert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering zijn verboden, al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd. Verder moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief

zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 24; EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 24).

De de facto-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale de facto-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van het MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023; EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de de facto-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze te worden afgedwongen in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. Het MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *“Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate”* van 15 juni 2022 in EUAA *“Afghanistan security situation”*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en

verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot stening en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hoogerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machts-overname en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van het MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door leden van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesies onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook taliban-aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto- regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan

gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest werden geplaatst en ondervraagd. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de facto-immigratie- ambtenaren lijsten van gezochte personen, onder wie voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de de facto-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) “*Focus Afghanistan. Return from abroad*” van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het “*Immigration Department*”, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldt dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie “*Islamitische Staat in de provincie Khorasan*” (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als “*poor guys*” of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatriëerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet

gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkel van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is de IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voor-malige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen daarom gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machts-overname door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die zijn "*verwesterd*", of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden

beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024, p. 57-61).

4.2.14. Waar verzoeker te kennen geeft dat er te weinig objectieve en verifieerbare informatie voorhanden is om het risico van een terugkeer vanuit Europa naar Afghanistan te beoordelen, is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift ook veel landeninformatie van na de machtsovername door de taliban bevat, doet hierover niet anders denken. De commissaris-generaal bracht in zijn aanvullende nota bovendien het recente rapport *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van SEM van 14 februari 2025 aan, dat specifiek handelt over terugkeerders, ook vanuit het Westen. De bevindingen in dit recente rapport zijn niet enkel actueler, maar ook preciezer en accurater dan het door verzoeker aangehaalde artikel waarin een antwoord van een woordvoerder van de taliban aan de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung in augustus 2021 wordt aangehaald. Dit betrof zo louter een antwoord, zonder verdere context of duidelijkheid over de concrete vraagstelling, waaruit sowieso geen praktijk en in concreto vervolging ten aanzien van alle terugkeerders kon worden afgeleid. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te analyseren.

4.2.15. Verzoeker voert thans weliswaar aan dat hij (volledig) is verwesterd en louter nog de Westerse waarden deelt, maar hij laat na deze beweringen concreet en tastbaar uit te werken of hiervan een concreet bewijs bij te brengen. Uit het gegeven dat verzoeker reeds sinds midden 2022 in België verblijft, kan niet blijken dat er bij hem sprake is van verwestering in de zin dat hij zich de in België en Europa heersende normen en waarden heeft eigen gemaakt. Evenmin kan hieruit een toegeschreven verwestering worden afgeleid, in de zin dat hij blijkt geeft van activiteiten, gedrag, een uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Er liggen ook geen concrete elementen voor waaruit blijkt dat verzoeker iemand is die door zijn handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat hij als zodanig zal worden beschouwd. Verder blijkt niet dat er bij verzoeker sprake is van een opvatting, gedachte of mening die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat hij uiting geeft aan oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst, noch blijkt dat verzoeker een afwijkende religieuze overtuiging heeft of tot een specifieke sociale groep behoort. Ten slotte maakt hij ook niet concreet aannemelijk dat dergelijke gedachte, opvatting of mening of religieuze overtuiging hem kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap in zijn regio van herkomst.

Voortgaand op de resultaten van het leeftijdsonderzoek moet worden aangenomen dat verzoeker ongeveer tot zijn 18 jaar in Afghanistan heeft verbleven. Zelfs mocht hij nog minderjarig zijn geweest, komt alleszins uit zijn verklaringen naar voor dat hij er reeds school liep en economisch actief was en kan op basis hiervan worden aangenomen dat hij reeds was gevormd naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen voor hij naar Europa/België kwam. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij volop deelnam aan de Afghaanse samenleving. Verzoeker toont niet aan dat hij de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid heden niet langer kent.

Verzoeker laat na om concreet aan te tonen dat zijn verblijf in Europa hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Verzoeker schetst evenmin een

concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf in België en Europa op de gevolgen van een terugkeer naar Afghanistan, met name waarom hij hierdoor onder de negatieve aandacht van zijn lokale gemeenschap en/of de taliban zou komen, al dan niet wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat zou zijn zich te conformeren aan de huidige binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen. Minstens toont verzoeker niet aan dat hij doorheen de jaren die hij in Europa heeft doorgebracht totaal vervreemd zou zijn geraakt van de gebruikelijke Afghaanse waarden en normen of zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het voorgaande is ook gebleken dat verzoeker geen geloofwaardige problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan aannemelijk heeft gemaakt zodat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen uit het verleden in de negatieve aandacht van de taliban of zijn lokale gemeenschap zal komen te staan in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Verder brengt verzoeker geen concreet element aan waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofd sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker nog een familiaal netwerk heeft in Afghanistan, waaronder zijn moeder en zus en de familie van zijn moeder, en dat hij nog contact heeft met zijn familie in dat land (NPO 1, p. 7-8 en 27; NPO 2, p. 3). Uit niets kan blijken dat verzoeker bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Waar verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging concreet moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen die terugkeren na een verblijf in Europa het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat hij, gelet op zijn individuele omstandigheden, dient te vrezen voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding.

4.2.11. De gedane vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingen-wet. Verzoeker kan niet het voordeel van de twijfel worden gegeven. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet-hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

4.3.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in Afghanistan.

4.3.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zou beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt en hij geen gegronde vrees omwille van een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding op basis van zijn verblijf in het Westen aannemelijk maakt.

Inzake de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, betwist verzoeker verder op zich niet de beoordeling in de bestreden beslissing – aan de hand van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie – dat de ernstige schade moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in het land is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet worden erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel hun economisch beleid voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie bijgevolg niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden. De aangehaalde artikelen en rapporten werpen geen ander licht op de voormelde beoordeling.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de Taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.4. Ten slotte, opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging bijgevolg autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de Taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de Taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de Taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de Taliban en het National Resistance Front (hierna: NRF) en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds tussen de Taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername door de Taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de de facto-autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de de facto-autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de Taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. ISKP daarentegen viseert zowel talibandoelwitten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Na gerichte acties door de Taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 – in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers –, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiietische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: “*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*”) UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt.

Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en in de EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van november 2024. Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdzaak zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.3.5. De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat hij evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

4.5. Gelet op de voorgaande bespreking toont verzoeker geen schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-beginsel of het redelijkheidsbeginsel. Verweerder is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en hij steunde zijn beslissing op pertinente en draagkrachtige motieven. Ook moet worden aangenomen dat verweerder zorgvuldig is te werk gegaan. Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Verweerder heeft zich voor het nemen van zijn beslissing verder gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Hij heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Waar verzoeker daarnaast de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet worden beklemtoond dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, kan het ten slotte volstaan op te merken dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

4.6. Waar verzoeker uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om de redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder

aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS